

Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського

Міжнародна наукова конференція «Бібліотека. Наука. Комунікація. Пріоритети сьогодення та перспективи» 1–3 жовтня 2025

Українська біографіка: пошук відповідей на виклики часу

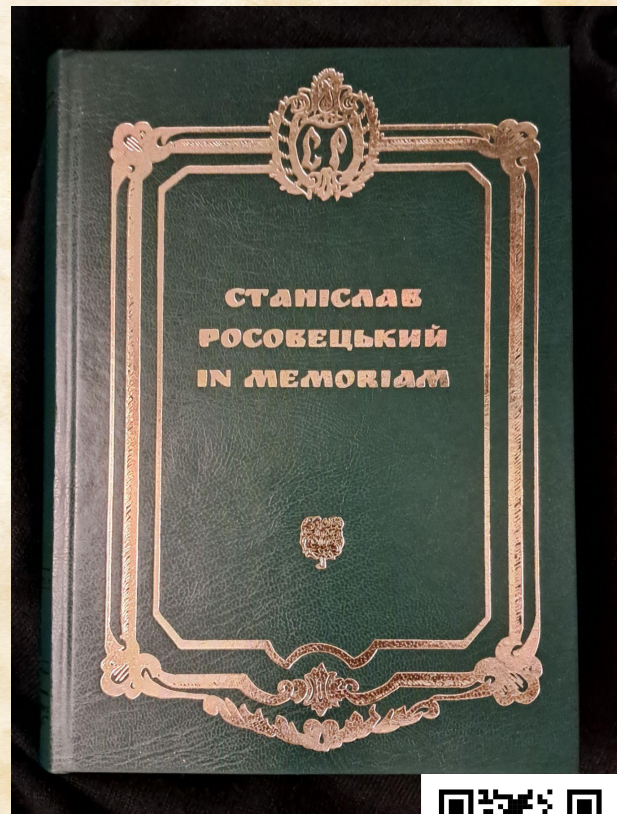
Постать С. К. Росовецького в осмисленні сучасників

до 80-річчя від дня народження
науковця й письменника

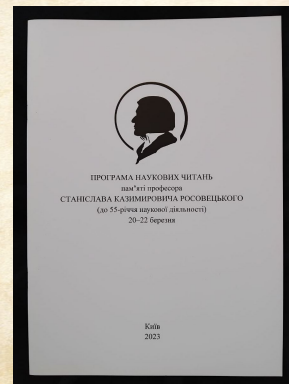
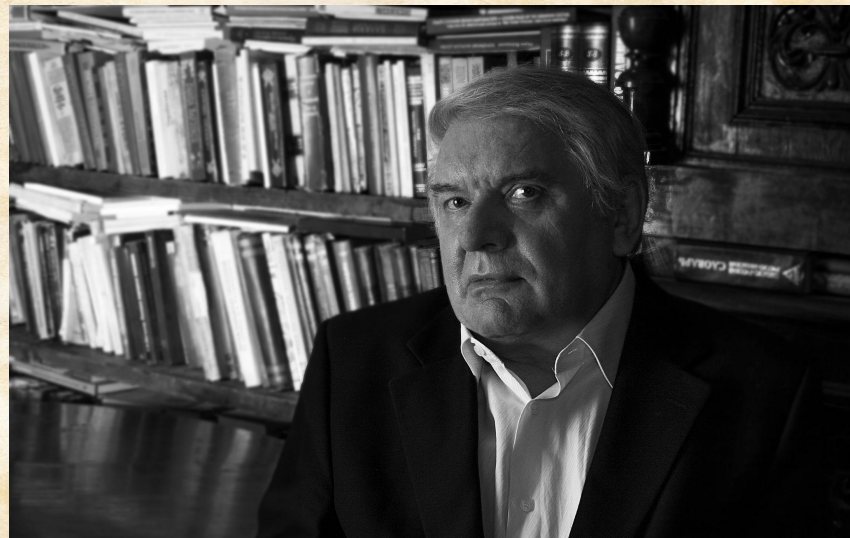
*Ю. Б. Дядищева-Росовецька, к. ф. н.
С. С. Росовецький, PhD*

Представлені в монографії матеріали дають можливість уявити масштаб постаті науковця. Тематика розвідок відобразила широке коло філологічних проблем, над якими працював С. Росовецький – давник, дослідник «Слова о полку Ігоревім», реконструктор билин, фольклорист, шевченкознавець, агіолог, компаративіст, прихильник застосування принципу інтертекстуальності, текстолог, прибічник застосування «точних» методів у дослідженні фольклору й літератури, йому належать влучні спостереження з як із історичної лексикології та історії української літературної мови, так і з сучасної літератури. Також представлено в монографії розвідки з вивчення творчості С. Росовецького-прозаїка й драматурга. Тобто, колектив співавторів намагався створити комплексне дослідження, що за своєю спрямованістю відбивало б розмаїті інтереси вченого. Науковим редактором видання виступив О. Боронь.

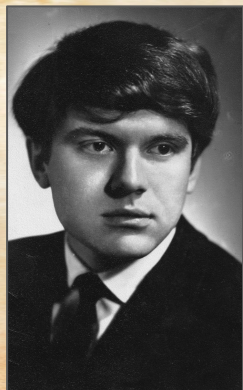
Станіслав Росовецький: In memoriam. Колективна монографія / Науков. ред. О. В. Боронь, відп. ред. Ю. Б. Дядищева-Росовецька. Київ: НАН України; ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2023. 675 с., з іл.

В основу монографії лягли матеріали наукових читань до 55-річчя наукової діяльності Станіслава Росовецького, у яких взяли участь дослідники не тільки з Києва, але й із Полтави (Костянтин Рахно), Львова (Андрій Поцелуйко), Івано-Франківська (Олег Гуцуляк), дистанційно приєдналися з Греції (Дімітріс Баколас), Австрії (Тетяна Шевчук), Швеції (Наталія Слухай), Румунії (Ярослава Левчук), опосередковано — зі США (Людмила Ковальова).

Колективну монографію «Станіслав Росовецький: In memoriam», що поєднує наукові дослідження зі спогадовою частиною, розпочинає глибока розгорнута вступна стаття Р.Харчук «Колись хтось обов'язково напише: я є учнем Володимира Перетца, Олександра Назаревського і Станіслава Росовецького», у якій автор опукло окреслила постать Росовецького, його життєвий шлях, підкресливши тяглість наукової традиції.

Семинарий академика В. Н. Перетца (1910-е годы) Н. К. Гудзий во втором ряду четвертый справа. Внизу слева направо: И. И. Огиенко, Е. Л. Невжнова, проф. А. М. Лобода, С. А. Щеглова, проф. В. Н. Перетц, В. П. Адрианова, С. И. Маслов. Средний ряд: Б. В. Нейман, С. Е. Чебан, Л. Т. Белецкий, А. А. Назаревский, А. С. Грузинский, А. К. Дорошкевич, Н. К. Гудзий, А. В. Багрий, Ф. П. Сушицкий, В. И. Маслов. Наверху: С. А. Бугославский, А. П. Баранников, П. П. Филиппович, Б. А. Ларин, В. М. Отроковский, Е. С. Бражников, С. Ф. Шевченко

М. Р. Книш

Розділ «ДОСЛІДЖЕННЯ»:

Постать науковця і митця в осмисленні сучасників

Тут подано розвідки, автори яких – Валерія Смілянська, Ганна Мережинська, Мар'яна Шаповал, Ніна Беляєва, Наталія Нагорна, Микола Дмитренко, Лариса Шевченко, Дмитро Сизонов, Юлія Дядищева-Росовецька, Станіслав Росовецький-молодший – намагаються окреслити внесок Станіслава Росовецького до різних галузей філології, а також проаналізувати творчість самобутнього літератора.

Рефлексії щодо наукових студій професора С. К. Росовецького

Цей підрозділ містить роздуми дослідників Олександра Бороня, Ростислава Радишевського, Михайла Назаренка, Ірини Зяярної, Людмили Кісельової, Наталії Слухай, Костянтина Рахна, Василя Балущка, Тетяни Шевчук, Юрія Писаренка, Олега Гуцуляка, Андрія Поцелуйка.

Розділ «МАТЕРІАЛИ»

Із недрукованої та маловідомої наукової спадщини С. К. Росовецького

- Шевченкознавство;
- медієвістика;
- проблеми «Слова о полку Ігоревім»;
- «точні» методи в атрибуції давніх пам'яток;
- матеріали доповіді до ювілею В.М.Перетца;
- майбутнє літератури

Розділ «СПОГАДИ ПРО СТАНІСЛАВА РОСОВЕЦЬКОГО»

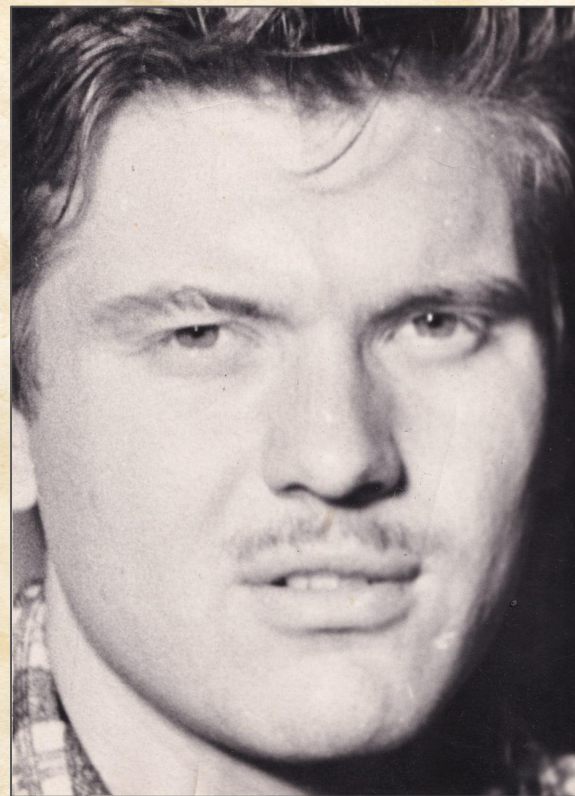

Важливий біографічний матеріал у колективній монографії «Станіслав Росовецький: In memoriam» зібрано в розділі спогадів про Росовецького-колегу, науковця, улюбленого викладача, наукового керівника, друга, однокласника. Завдяки ним складається цілісна картина про цю непересічну особистість. Спогадами поділилися Н.Чамата, І.Заярна, Н.Слухай, Л.Дядечко, Т.Шевчук, І.Кулінич, Д.Баколас, Л.Ковальова, Л.Пономаренко, І.Головаха, П.Поберезкіна, Д.Анцибор, Ю.Сokolюк, С.Саломатін, В.Власов.

Спомини містять також цінні спостереження щодо науково-організаційної та науково-методичної роботи Станіслава Казимировича, які не було зафіксовано в підручниках та статтях. Цей позитивний досвід був би втрачений, якби не розповіді колишніх його студентів та аспірантів – Н.Слухай, Л.Дядечко, І.Головахи та ін.

Розділ «С. РОСОВЕЦЬКИЙ: РОЗПОВІДЬ ПРО СЕБЕ»

Окремо в колективній монографії подано розділ «Станіслав Росовецький: Розповідь про себе», перед яким розташовано вставку з *фотоматеріалами*, присвяченими його життю та творчості. Вони не лише ілюструють і підтверджують наведені дані, а й доповнюють інформацію про непересічну постать науковця, дозволяють скласти всебічне уявлення про нього.

Розділ «БІБЛІОГРАФІЯ»:

- Наукова бібліографія;
- Список художніх творів (вибране);
- Основна література про Станіслава Росовецького;
- Бібліографія бібліографій

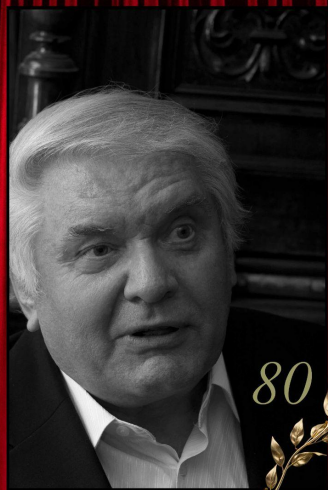
Творчість С.Росовецького-драматурга й прозаїка привертає увагу дослідників (див. розвідки О.Бороня, Г.Мережинської, М.Шаповал, Л.Сидоренко, О.Блашків, В.Поліщука та ін.).

Фото книжкового стенда з публікаціями художніх творів С.Росовецького (вибране) під час проведення музично-літературної вітальні в Київському Будинку вчених НАН України до 80-річчя С.Росовецького.

Див.: Росовецький С. К.: Творча спадщина письменника. *Вибране*. До 80-річчя прозаїка й драматурга (1945–2022). *Буклет*. Київ: Б. в., 2025. 20 с.

Національна музична академія України ім. П. І. Чайковського

Станіслав Росовецький

1945–2022

Музично-літературна вітальня

до 80-річчя від дня народження драматурга й прозаїка
Станіслава Росовецького, професора Київського національного
університету імені Тараса Шевченка

За участі студентів і випускників НМАУ імені П. І. Чайковського класу
педагога В. А. Кочур, н. а. України, професора кафедри сольного співу
НМАУ імені П. І. Чайковського; аспірантів НМАУ імені П. І. Чайковського

У програмі твори українських та зарубіжних композиторів

Київський Будинок вчених НАН України
Біла вітальня
Київ, вул. Володимирська, 45А

22 березня 2025
Початок о 16.00
Вхід вільний

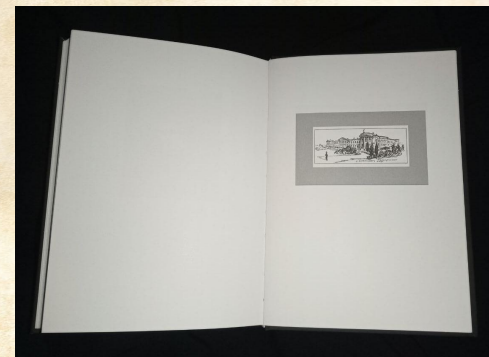
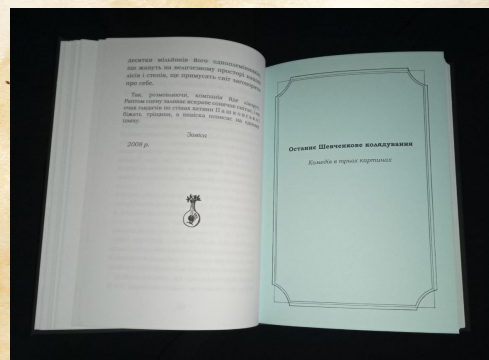
Музично-літературна вітальня

Станіслав Казимирович був різнобічно обдарованою людиною: не тільки непересічним ученим, оригінальним мислителем, а й талановитим літератором. Він професійно малював, тонко відчував музику, добре знав її. У творах С. Росовецького-письменника музика відіграє важливу роль, вона – органічна складова частина його художнього тексту. Цей аспект заслуговує на окреме дослідження. У творах митця чимало покликань на українські народні пісні, твори В. А. Моцарта, Л. ван Бетховена, Ф. Ліста, Г. В. Генделя, Дж. Россіні, Дж. Верді, К. Сен-Санса, А. Адана, Р. Вагнера, Ф. Герольда, А. Шенберга та багатьох інших.

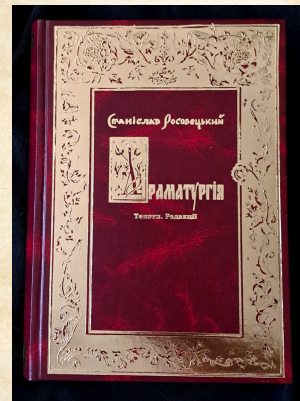

Мережинська Г. Ю. Шевченкіана Станіслава Росовецького: Художні стратегії інтерпретації образу митця // Росовецький С. Три п'єси про Шевченка: Збірник [Київські мрії про Кобзаря 1859 року; Останнє Шевченкове колядування; Шевченко під судом]; Післямова Ганни Мережинської. Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2024. С. 333–372.

Мережинська Г. Ю. Метадискурс творів Станіслава Росовецького // Росовецький С. Драматургія. Тексти. Редакції. Збірник п'єс. Післямова Г. Мережинської. Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2024. С. 933–955.

Бондарєва О. Драматургія // Історія української літератури: У 12 т. / Заг. ред. М. Жулинський / Ред. кол.: М. Сулима, О. Боронь [та ін.] / Наук. ред. Р. Харчук / Національна академія наук України, Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка. Т. 12: Література після 1991 року. Київ: ВД «Наукова думка», 2024. С. 678–730.

«**Станіслав Росовецький** написав цикл із трьох п'єс про Шевченка – трагіфарс «Шевченко під судом» (2004), ліричну комедію «Київські мрії про Кобзаря 1859 року» (2008), комедію «Останнє Шевченкове колядування» (2010), які вже після смерті мистця було видано окремою книгою «Три п'єси про Шевченка» (2024). У післяслові до цього видання Ганна Мережинська виокремила такі новаторські риси художніх стратегій інтерпретації образу Шевченка у п'єсах Росовецького: створення своєрідного гіпертексту, що містить аналіз пам'яті культури про Шевченка; увиразнення протиріч, внутрішніх конфліктів та діалогізму різних іпостасей Кобзаря; «створення образу екзистенціальної людини і національного генія»; очуднення; наявність рефлектуючого метаперсонажа та імовірнісних світів тощо¹» [С. 696].

¹Мережинська Г. Шевченкіана Станіслава Росовецького: художні стратегії інтерпретації образу митця // Росовецький С. Три п'єси про Шевченка. Київ, 2024. С. 369–370.

**СТАНІСЛАВ РОСОВЕЦЬКИЙ
IN MEMORIAM**
КОЛЕКТИВНА МОНОГРАФІЯ

Науковий редактор Олександр Боронь, відповідальна редакторка Юлія Дядищева-Росовецька
Київ: Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України; ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2023

3 квітня 2022 року критиківська спільнота втратила визнаного літературознавця, фольклориста й письменника Станіслава Росовецького, з якого була подана тривалою лірично співпрацю. За рік, що минуло після смерті науковця, в Інституті літератури імені Т. Г. Шевченка Олександр Боронь разом із колегами провів меморіальні читання пам'яті Росовецького, що стали основою для видання тогочасного тому на по-

над сімсот сторінок, присвяченого пам'яті науковця, комплексного дослідження, близького до сприяння до розматити інтересів покійного вченого.

Одразу після «Вступу» Роскани Харчук, у якому подано нарис про життя й діяльність Росовецького, з особливим наголошуванням наукової генеалогії — навічання в Олександра Назаревича, унця Володимира Перетца, опубліковано великий розділ «Досліджень», що містить дві частини. До підрозділу «Постать науковця і митця в осямисленні сучасників» увійшли тексти, безпосередньо присвячені Росовецькому, його участі у написанні «Шевченківської енциклопедії» (Валерія Смілянська), методології його досліджень (Ніна Бєляєва), поглядів на малі жанри фольклору (Микола Дмитренко), інтелектуальним засадам літературознавчої праці (Іларика Шевченко), поглядам на Шевченків (Таня Мережинська), підходам до біографічної драматургії (Маріяна Шаповал), сучасній реценції його лінгвістичній спадщині (Юлія Дядищева-Росовецька і Станіслав Росовецький-молодший), науковому стилю дослідника (Дмитро Сизонов) тощо. Натомість у підрозділі «Рефлексії щодо наукових студій професора С. Росовецького» його колеги представляють тексти, кожен із яких по-своєму продовжує її наукові напрями чи теми, над якими працював дослідник. Цеється, зокрема, про неохопне поле шевченківських студій (Олександр Боронь), тероричні проблеми текстології (Михайло Назаренко), зв'язки української фольклорної традиції із широкими культурними контекстами

і передусім із літописним «Словом о полку Ігоревім» (Василь Балашук, Олег Гусарук, Людмила Кісєлова, Андрій Пошепуко, Наталя Спурій, Тетяна Шевчук) тощо.

У розділі «Матеріали» вміщено тексти з неопублікованих або маловідомої наукової спадщини Станіслава Росовецького, систематизовані за тематичним принципом: великий блок Шевченківства (не лише тексти, призначені для публікації, а й виступи на презентаціях або обговореннях), стаття до ювілею Володимира Перетца, за наукового складовки якого Росовецький справедливо себе вважав, блок про медієвистичну і ранньомодерну літературу, тексти-візії про закономірності літературного процесу та його майбутнє. У третьому розділі зібрано теплі й неформальні спогади авторства колег, учнів і друзів Росовецького, а відтак на правах окремого розділу подано автобіографічний текст «Станіслав Росовецький: розповідь про себе».

Наприкінці видання вміщено поважний науковий апарат, осередом якого є біографія праць Росовецького та публікації про нього, іменний покажчик, довідки про авторів, список скорочень і зміст тою англійською мовою.

Кольорова вклейка, розташована між розділами спогадів і автобіографією, розповідає, застало, цілком інший сюжет про іншу людину, яка народилася в Німеччині в родині естрадіагів. Про переселення на Донбас, працю слюсаря в Лисичанську, навчання в художній школі й «квантовий стрибок» у науку, позначений першими перемогами на студентських наукових конкурсах і першими важливими публі-

каціями. Вісімдесят три пронумеровані ілюстрації — це фотографії Станіслава Росовецького різних років, родинні світлини й знімки в колі колег, каліграфія рукописних праць, малюнки, олійні портрети й акварелі тощо.

Видання показує, ким був Станіслав Росовецький для української науки і культури, для київського інтелектуального середовища. Книжка оприлюднює це середовище не абстрактно, а в конкретних менах і текстах (усього їх у збірнику понад пів сотні), які фіксують пам'ять про дослідника і гарантують тлістість, тривання його наукових ідей та концепцій.

У вступній статті до збірника Роскани Харчук згадує і найрезонантніше видання Станіслава Росовецького: його праця «Шевченко: сучасна біографія», яку видавництво «Дух і Літера» опублікувало 2020 року в серії «Психокультура». Розглядаючи реальні факти Шевченкової біографії, — пише дослідниця, — кожний розділ він закінчує екскурсом у міфологію і фейки, що їх ті чи інші моменти Шевченкової біографії породили в мислючому або продовжують і в наш час... І додає, що, попри деякі авторські помилки (й Росовецький виправив, коли готував друге видання книжки), масштаб яких неспівмірний із хвилюючим, масштаб, що розгортається у наступні роки в українських медіях, «в цій біографії Шевченко постає живим людиною, а не заборонованим пам'ятником, пророком, чий пророцтво втілюється в реальність на наших часах, читачі якого оформлюються в нас».

Юлія Бентя

Віталій Жежера: [Рец.: Росовецький С. К. Три п'єси про Шевченка: Збірник [Київські мрії про Кобзаря 1859 року; Останнє Шевченкове колядування; Шевченко під судом]; Післямова: Г. Мережинська. Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2024. 392 с.; Росовецький С. К. Драматургія. Тексти. Редакції: Збірник п'єс; Післямова Г. Мережинської. Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2024. 960 с.] // Критика, вересень-жовтень 2024. С. 1.

**СТАНІСЛАВ РОСОВЕЦЬКИЙ
Три п'єси про Шевченка**

Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2024

**СТАНІСЛАВ РОСОВЕЦЬКИЙ
Драматургія. Тексти. Редакції: Збірник п'єс**

Київ: ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2024

До першої книжки ввійшли лірична комедія «Київські мрії про Кобзаря 1859 року», комедія «Останнє Шевченкове колядування», трагедія «Шевченко під судом». Ці п'єси вийшли у другій книжці, де, окрім них, є ще декілька драматичних творів. Це комедія «Шекспір як ви та я», «Погашені зорі» (Сумна комедія про київську інтелігенцію), «Петровий Янусович» (за означенням автора, «жорстока гра»), п'єса абсурду «Криза а троє», трагедія «Алма вазу матір» та мажор-комедія «Гри в бітській могили».

Почувши назви цих текстів, читач, бодай побіжно знайомий із репертуаром наших театрів, виявить, що на афшис

йому не траплялися ці п'єси, ні ім'я їхнього автора.

Принада проста. Станіслав Росовецький не драматург, принаймні в тому сенсі, в якому не є драматургами, скажімо, ні Платон, ні Сковорода, хоч вони й нерідко писали твори у формі діалогів. Але ті діалоги практично не дають простору для акторської гри. У них ніша мета: полегшити читачеві чи слухачеві доступ до складних етичних або філософських проблем.

Зрештою, для сучасного театру це не така вже й серйозна перешкода. І тексти Росовецького (рідше Платона) таки не раз увійшли на наших сценах. Росовецькому поки що не пощастило, що,

на перший погляд, трохи дивно бодай щодо п'єс про Шевченка. Адже до вівіль Кобзаря театри активно пошукують такими п'єсами. Чому ж не зацікавилися цим? Справа, здається, ось у чому. Покінувши Станіслав Росовецький — філолог, історик літератури, шевченкознавець, університетський професор. Тож він у п'єсах, передусім шевченківської тематики, можливо, й мимоволі, зводить діалоги персонажів до елементарного обміну корисними фактами чи гіпотезами. Як влучно говорить один із його героїв, «ні не розмовляємо, ми обмінюємось інформацією». У театрі це завжди нецензурним, і небезпечно. Бо це не так діалоги, як чергування монологів: доки один говорить, іншим просто нічого робити.

Утім, п'єси Росовецького часто дуже подібні на популярний нині спосіб подання певних тем: «презентація». Певний дидактичний матеріал розподілено між учнями чи студентами, і вони по черговому доповідають кожен свою частину цілої композиції. Саме як «презентація» п'єси Росовецького виконані на високому рівні. Тим більше, що автори такі не бракує своєрідного театралного ігрового інстинкту. Скажімо, персонаж п'єси «Суд над Шевченком» написав так весело, іронічно й навіть сьобно, що легко уявити: студенти навіть чи слухачеві розхалали би ці рої. Ідеться про ролю Дубельта, Бенендорфа, царя Ніколая та інших сучасників Тараса Григоровича. Його ж самого в п'єсі замінює безмовна люлька, і це спрадіт театрално. Для порівняння: в п'єсі «Останнє Шевченкове колядування» Тарас прикусний,

тут він змучений цитувати сам себе, поговорити про хрестоматійні факти зі своєї біографії, іноді озвучувати і нові гіпотези шевченкознавців (передусім автора п'єси). Усе це цікаво радше для читання, але не для сцени.

Несподівану й велику специфіку театральності виявляємо в комедії «Київські мрії про Кобзаря 1859 року». Тут самого Кобзаря немає, про нього лише говорять інші персонажі, ні його бачили чи щось про нього чули. Автор досить своєрідного комічного ефекту. Річ у тім, що герої п'єси архетипно подібні на деяких персонажів української класичної драматургії. Складається враження, що про Шевченка розмовляють розмерз Вовани, Прона Прокіпівна та її слугування Хмиля, а також Голосовий і п'єс компанія з ювельнію «Як кобзаря та чарка...». Такий собі гіркий гарт усьогомоного шевченкознавця Росовецького, доброго знавця теми «Шевченко і фольклор».

Ми докладніше розглядаємо «Шевченківські» п'єси Росовецького, бо такі ж вади і чесноти властиві й іншим його п'єсам про письменників, які просто інтелектуальні. Хіба що у комедії «Шекспір як ви та я» Шекспір не цитує сам себе. Загалом же весь цей доробок можна назвати Театром філолога, якому часом вийшло в рамках філології і кортіло вийти в іншу сферу. Як-от у мажор-комедії «Гри в бітській могили», написаний наприкінці 2013 року. У цій п'єсі, фактично публіцистичній, Станіслав Росовецький перебрав, що Майдан значення війною, Шопранда, автор гадав, що вона буде громадянською.

Віталій Жежера

Юлія Бентя: [Рец.: Станіслав Росовецький: In memoriam. Колективна монографія / Науковий редактор О. В. Боронь, відповідальний редактор Ю. Б. Дядищева-Росовецька. Київ: НАН України; ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2023. 675 с., з іл.] // Критика, вересень-жовтень 2024. С. 1.

Станіслав Росовецький

Шевченко між світами

Поліщук В. Особливий роман про Тараса Шевченка («Шевченко між світами» Станіслава Росовецького) // Шевченкознавчі студії, 2023. № 1 (26). С. 239–257.

Жежера В. [Рец.: Росовецький С. Шевченко між світами. Біографо-фантастичний роман. Дух і Літера, 2022] // Критика, 2023. № 3–4. С. 9.

СТАНІСЛАВ РОСОВЕЦЬКИЙ
ШЕВЧЕНКО МІЖ СВІТАМИ:
БІОГРАФО-ФАНАСТИЧНИЙ РОМАН

Книга: Дух і Літера, 2022

Книжка Станіслава Росовецького є цікавою спробою змодельовати декілька епізодів із життя Тараса Шевченка за принципом «а що було б, якби...». Автор – відомий шевченкознавець, тож для нього це ще й спроба вийти за рамки звичного шевченківського коментаря.

Отже, Шевченко помирав і потрапив на той світ, у хисточкає де зустріє: земляка – святого Дмитрія Росовського (Дмитрія Туталю). Вони бесідуєть про «À la recherche de l'empire perdu» Марселя Пруста, про харківського філософа Митрофана Ахисона, який був протиположним Аватари, і про казкову тривогу часу, що може рухатися не лише вперед, а і назад. Святий Дмитрій повідомляє, що Тарасові до його сорочка семи земних літ додало ще іспівідання. Але оскільки це одна довгокімнати роман можна тільки в маніпулю.

Скажімо, повернутися в період, який колиш необхідний і поетам, і прожити його за своїх правил. Мовляв простий: заварю в чорному телефоні брану британського виробництва, зачепивши за собою двері – і ти вже в тому часі, який тобі потрібен. Повернутися назад можна через ту ж таку брану.

Росовецький написав поетичні діалоги зі святим Дмитрієм вельо, іронічно, дотепно і весело. А чорною телефонна будка – така швидко. Як іррація, бо вона обурює і в такій темі, що подібне брану, і брану машини часу і космічного корабля, тільки синього кольору, подорожує світами і часом легендарний Володар Часу – Доктор із культурного британського телеканалу «Факто Хіт».

Шевченко через ту брану потрапляє в своє минуле: тріє. Вперше – в період Аральської еспедиції 1848–1849 років. Там був епізод,

згаданий у щоденнику, коли він опинився на плазучому острові і подумав, що було би добре, якби його тут забули і покинули. Тепер же він спробував на тому острові диктувати і знову. Однак із цієї нової поїздки в іншу, ще гіршу – його продали в рабство мовчанам. І там поет замірував два роки подорожного життя.

Друга спроба – повернутися на початок 1850 року, поведатися роуному в оборону, десь лутитися до унтера, а потім до поручика і ось так вийти на волю. Спроба удала! Шевченко стає створінням контролюваного (Оренбургського корпусу, лютель англійського шпигуна й бере участь у боксі із хмівцями. Чого тільки картин епізод, де Тарас, мов кобачок, відстрілюється від двох із шестнадцятирозного револьвера (вигаданок самого Сема Кольца). І поетові таме життя подобається. Але протягом тих п'яти років він не написав жодного вірша.

Третя спроба – повернення в 1858 рік і англійний проєкт: стати медиком, як Булгарин, російським белетристом і заробити на цьому багато грошей. Тут Росовецький «реконструює» декілька «Росовців з принципу меркантилізму». Від цих творів, навіть у стилізований переклад, відомить густим запахом стопанів лінаків і кіслого капіталізму. Таки свідомі Богу, що їх, здається, насправді не було навісним.

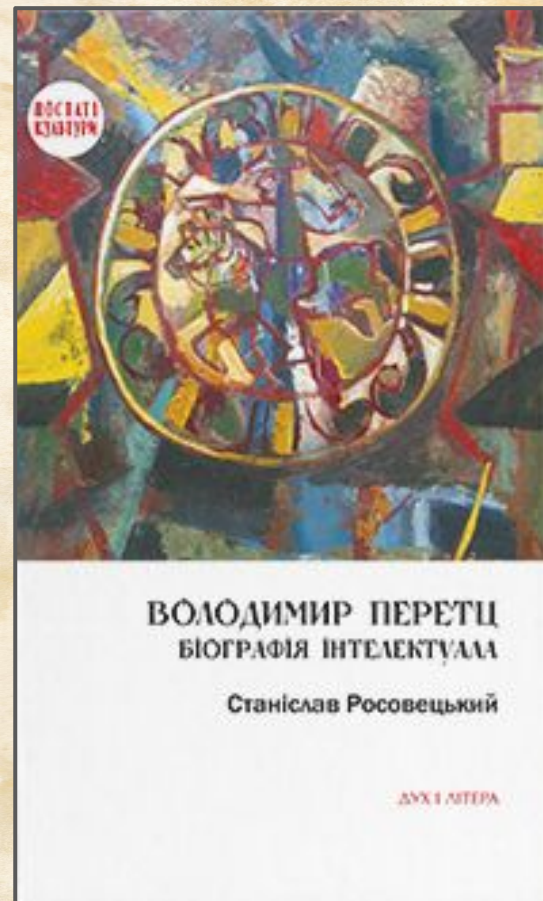
Між іншим, у цьому розвіді Тарас знову зустрічає таку собі емансиповану Марину, яка ще на початку книжки пропонує йому вступити в численний генеральний штаб американського «Кобзаря» (будівничий бізнес, імпорт британських коблетів та інші світові). Ця пропозиція й укоротила Тарасове життя ще на перших сторінках книжки, і тепер коли ніби замкнувся. Тоді правдивіше потікнув з подорожником йому екзотичний роки.

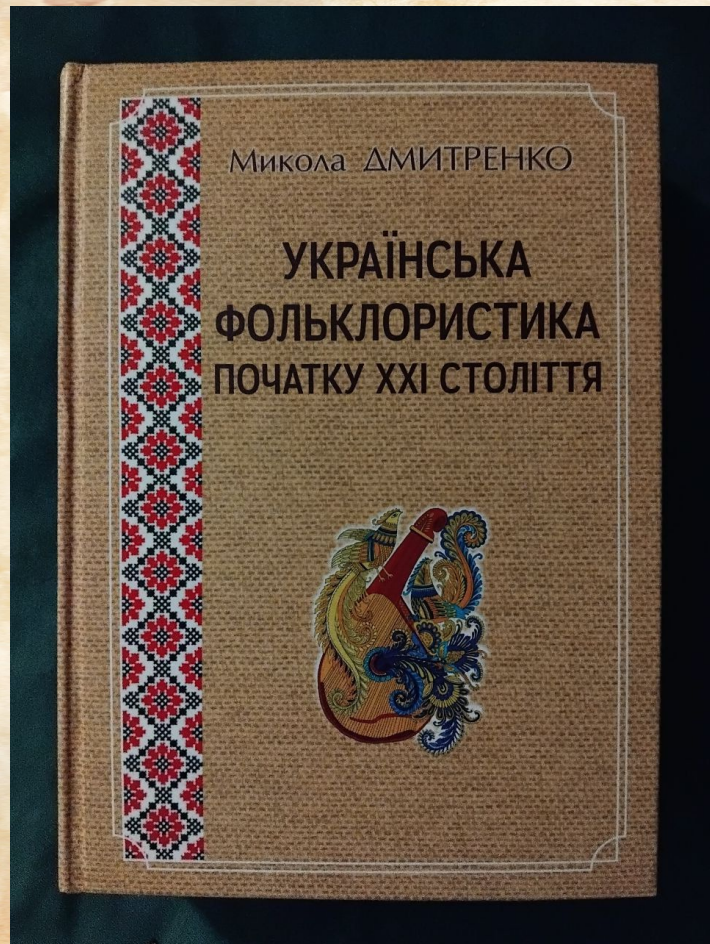
У підсумку всі три поетові спроби повернутися втрачений час компенсується на щиті простих висловів: «Якби Шовченко провів життя якогось іншого, правдивіше чи успішніше, це було би вже не Шевченко. Кобачок із котлом при боці чудовий, але це не Шевченко. Через те, вимови, не дорівнює з тих сторін, янтер проанімовоного поета. Він, мов переселений шевченківський-аматор, не раз цитує щось христоподібне з «Кобзаря». А коли йому нічого сказати, з автора чорнової він нерозумно реплікує: «Шевченко крикнув». І крикнув він так частенько. А його Тарас поведатися геть зовсім мов Грішкою Честнавіським або завзятим немислим проєктом і версією народка на М. та в Україні і досі жодне місце не називав його, Шевченковим, мовчав. Так ніби у нього на тім світі немає інших коблетів.

Віталій Довгич

Александрова Г. А. Драматична доля вченого на тлі доби. [Рецензія на видання: Росовецький С. Володимир Перетц: біографія інтелектуала / наук. ред. А. Пучков. Київ: Дух і Літера, 2023. 376 с.] // Українська біографістика. 2023. № 24. С. 302–311.

Найкращі українські книжки 2023 року за версією ПЕН (Номінація «Біографія / мемуари / інтерв'ю / епістолярій / щоденники (українською і переклади)»)

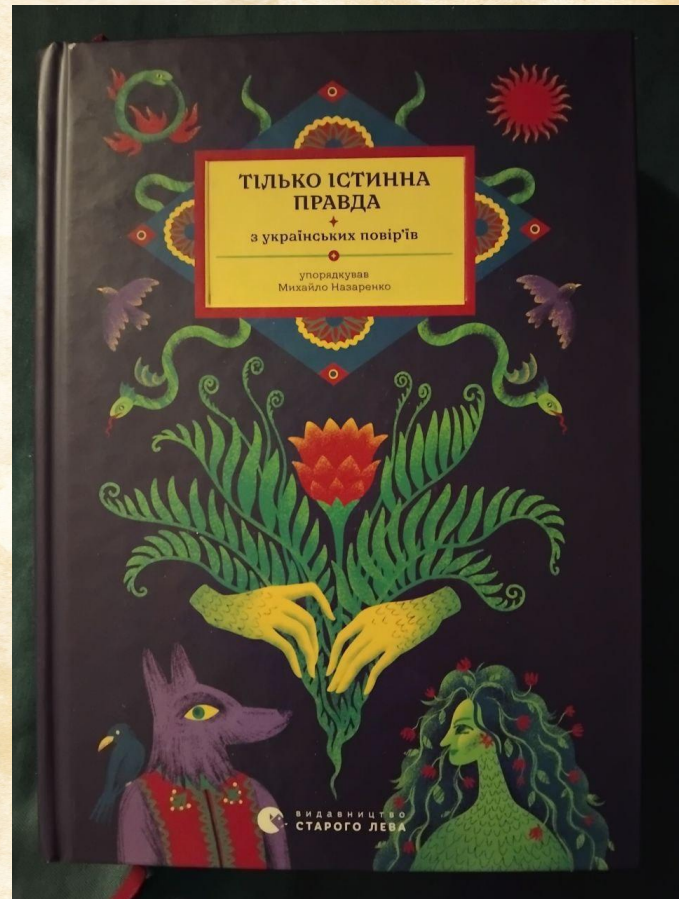

«Як дослідник і викладач, учасник багатьох наукових симпозіумів, конференцій, семінарів, С. Росовецький вільно орієнтувався в історії фольклористики, теорії фольклору, що дозволяло йому висловлювати оригінальні погляди на чимало явищ традиційної культури» [С. 319].

Дмитренко М. Станіслав Росовецький // Українська фольклористика початку ХХІ століття: тенденції розвитку. Персоналії. Монографія. Житомир: Вид. ПП «Рута», 2024. С. 316–332.

Тільки істинна правда. З українських
повір'їв / упор. М. Назаренко. Львів:
Вид-во Старого Лева, 2025. 504 с.

Присвята: *«Пам'яті Станіслава
Казимировича Росовецького».*

1. Александрова Г. А. Драматична доля вченого на тлі доби. [Рецензія на видання: Росовецький С. Володимир Перетц: Біографія інтелектуала / наук. ред. А. Пучков. Київ : Дух і Літера, 2023. 376 с. (Серія «Постаті культури»)] // Українська біографістика, 2023. Вип. 24. С. 302–311.
2. Боронь О. Тарас Шевченко під судом драматурга: [Рецензія на п'єсу «Шевченко під судом»]. Слово і Час: наук.-теоретичний журнал, 2010. № 10. С.113–114.
3. Гнатенко В. І. Росовецький Станіслав Казимирович // Шевченкознавство в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1860–2010). Сторінки історії: кол. монографія / Л. М. Задорожна [та ін.]. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2011. С. 341–343.
4. Дядищева-Росовецька Ю., П'ятецька О. Лінгвошевченкознавчий внесок Станіслава Росовецького // Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика, 2024. Вип. 49(2024). С. 169–187.
5. Дядищева-Росовецька Ю. Станіслав Росовецький: мовознавчий аспект наукової спадщини Володимира Перетца // Актуальні проблеми української лінгвістики: теорія і практика, 2023. Вип. 47. С. 131–151.
6. Дядищева-Росовецька Ю. Росовецький Станіслав Казимирович // Шевченківська енциклопедія: в 6 т. Т. 5: Пе–С / НАН України, Ін-т л-ри ім. Т.Г.Шевченка; редкол.: М. Г. Жулинський (гол.) [та ін.]. Київ, 2015. С. 565–566.
7. Сидоренко Л. «Шевченко під судом» Станіслава Росовецького: новаторські стратегії авторефлексії літератури // Проблема ідентичностей у сучасній українській літературі: виміри «Коронації слова»: монографія. Чернівці: Видавничий дім «Букрек», 2018. С. 189–210.
8. Станіслав Росовецький: In memoriam. Колективна монографія / Науковий редактор О. В. Боронь, відповідальний редактор Ю. Б. Дядищева-Росовецька. Київ: НАН України; ФОП Саломатін Сергій Миколайович, 2023. 675 с., з іл.
9. Харчук Р. Колись хтось обов'язково напише: я є учнем Володимира Перетца, Олександра Назаревського і Станіслава Росовецького // Слово і Час: наук.-теоретичний журнал, 2022. № 3. С. 120–123.
10. Шаповал М. Художня біографія інтелектуала у драматургії С.Росовецького // Синопис: текст, контекст, медіа, 2020. № 26 (1). С. 1–10.

Використано фото авторства С.Саломатіна на слайдах 1, 3, 6, 11, 21.

Роскош